

Sygn. akt I NWW 83/20

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z powództwa R.B. i R.B.

przeciwko Bankowi [...] S.A. w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 20 października 2020 r.,

wniosków pozwanego o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w W. A.Ł. i A.S-K. oraz żądania sędziego Sądu Rejonowego [...] w W. D.B. wyłączenia – od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w W., sygn. akt V Ca [...],

przekazuje oba wnioski i żądanie Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Wnioskami z 6 lipca 2020 r. (zawartymi w jednym piśmie) pozwany M. S.A. w W. na podstawie art. 50 § 1 k.p.c. w zw. z art. 49 k.p.c. wniósł o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w W. A. Ł. i A. S. K. od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w W., sygn. akt V Ca (...).

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że objęci wnioskiem sędziowie są stronami umów kredytów hipotecznych, indeksowanych do CHF o konstrukcji prawnej tożsamej z umową kredytu, której zgodność z prawem jest przedmiotem badana w niniejszym postępowaniu, co uzasadnia powstanie obiektywnych wątpliwości co do bezstronności objętych wnioskiem sędziów. Rozstrzygnięcie w sprawie może bowiem rzutować na sytuację prawną ww. sędziów.

Następnie pismem z 13 lica 2020 r. sędzia D. B. na podstawie art. 51 k.p.c. zawiadomiła sąd o zachodzącej podstawie swojego wyłączenia, wskazując, że od 2006 r. jest stroną umowy o kredyt hipoteczny zawartej z M. S.A. w W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t.j. Dz.U. 2019, poz. 825 ze zm., dalej: u.SN) do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

W ten sposób ustawodawca przekazał do właściwości Sądu Najwyższego jedynie takie wnioski o wyłączenie sędziego (art. 48-53 k.p.c.) albo o oznaczenie sądu (art. 44, 45 k.p.c.), wniesione w sprawach cywilnych, których podstawą są zarzuty dotyczące braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Pozostałe wnioski o wyłączenie sędziego albo oznaczenie sądu, oparte na innych podstawach, podlegają rozpoznaniu przez sąd powszechny lub Sąd Najwyższy, którego właściwość jest ustalana na podstawie odpowiednich przepisów k.p.c. (art. 44 § 1, 45 § 1, 52 § 1 k.p.c.).

O kwalifikacji wniosku, jako należącego do właściwości Sądu Najwyższego, przesądza zatem to, jakie zarzuty są podnoszone wobec sędziego lub sądu. W konsekwencji o tym, czy wniosek podlega rozpoznawaniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 26 § 2 u.SN decyduje treść wniosku, w tym w szczególności jego uzasadnienie. Zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego musi mieć wobec tego uzasadnienie w treści wniosku, przy czym nie należy mylić go z zarzutem bezstronności sędziego (art. 49 k.p.c.). Z tego względu decyzja

o przekazaniu wniosku do rozpoznania Sądowi Najwyższemu powinna być poprzedzona wnikliwą analizą treści wniosku strony lub oświadczenia sędziego.

W niniejszej sprawie wątpliwości, co do bezstronności sędziów, wnioskodawca upatruje w tym, że sędziowie są stronami umów kredytowych o podobnym charakterze, co umowa będąca przedmiotem postępowania. Uzasadnienie wniosku odwołuje się więc bez wątpienia do okoliczności, które w świetle art. 49 § 1 k.p.c. mogą ewentualnie wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziów w tej sprawie. Nie są to natomiast okoliczności odnoszące się do braku niezawisłości sędziego albo braku niezależności sądu, o jakich mowa w art. 26 § 2 u.SN.

Również złożone przez sędziego D. B. oświadczenie o zachodzącej podstawie wyłączenia, odwołuje się do takich samych okoliczności, a więc zaciągnięcia przez sędziego kredytu indeksowanego do waluty obcej. Jest to co najwyżej okoliczność, mogąca budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego w rozumieniu art. 49 § 1 k.p.c.

Z tego względu Sąd Najwyższy, uznając się za niewłaściwy do rozpoznania wniosku o wyłączenie sędziów A. Ł. i A. S. K. oraz żądania sędziego D. B., przekazał na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w zw. z art. 26 § 2 u.SN i art. 52 § 1 k.p.c. oba wnioski oraz żądanie wyłączenia do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..